

Sygnatura akt IV Ka 731/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2022 r.

4. Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1. Przewodniczący:	1. SSO Agnieszka Połyniak
1. Protokolant:	1. Marta Synowiec

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2022 r.

6. sprawy D. J.

7. syna E. i M. z domu Ł.

8. urodzonego (...) w D.

9. oskarżonego z art. 288 § 1 kk

10. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11. od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

12. z dnia 11 maja 2022 r. sygnatura akt II K 1674/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. 840 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 120 zł opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 731/22	
Załącznik dołącza się w każdym	1		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego w pisemnej apelacji zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>a) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który skutkował przypisaniem oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. zamiast wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. i który polegał na ustaleniu, że oskarżony zniszczył dwa przęsła ogrodzenia pokrzywdzonego, podczas gdy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oskarżonego,
prawidłowo
przeprowadzonych
ocenionych przez
Sąd I instancji,
którym Sąd I
instancji dał wiarę
w całości wynika,
że oskarżony nie
zniszczył pręseł
ogrodzenia
pokrzywdzonego,
tylko zniszczył taśmy
osłonowe, których
wartość nie
przekraczała kwoty
500,00 zł;

b) obrazę przepisów
postępowania tj. art.
193 § 1 k.p.k. w
zw. z art. 366 §
1 k.p.k. skutkującej
uznaniem
oskarżonego za
winnego popełnienia
przestępstwa z art.
288 § 1 k.k. zamiast
wykroczenia z art.
124 § 1 k.w.,
a polegającej na
nieprzeprowadzeniu
z urzędu dowodu
z opinii biegłego
sądowego
rzeczoznawcy
budowlanego, gdy w
świetle okoliczności
sprawy, było to
niezbędna do
ustalenia wyceny
szkody.

Na rozprawie
odwoławczej
obrońca
oskarżonego
dodatkowo wskazał
na brak dokonania
przez Sąd I

	instancji ustaleń strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu przestępstwa.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie. Wbrew twierdzeniom apelującego Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, słusznie przyjmując, że oskarżony poprzez wyrwanie z dwóch przęseł ogrodzenia górnych taśm osłonowych dokonał zniszczenia tych przęseł, a nie tylko samych taśm. W wyniku działania oskarżonego doszło bowiem do zniszczenia dwóch przęseł ogrodzeniowych, które nie spełniały już swojej funkcji i wymagały wymiany w celu przywrócenia ogrodzenia do stanu poprzedniego w taki sposób, by ogrodzenie odzyskało uprzednią funkcjonalność. Okoliczność tę		

potwierdzają wyniki oględzin przedmiotowego ogrodzenia.

Zniszczone zostały nie tylko taśmy, ale i klipsy mocujące, zaś same panele zostały wygięte (k.16 -16v).

Ponadto apelujący niezasadnie przyjmuje, że wartość zniszczonych rzeczy, w tym przypadku górnych taśm osłonowych (tylko w tym zakresie dostrzega bowiem konieczność wymiany) stanowi kryterium rozdzielające przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. od wykroczenia z art. 124 § 1 k.w. Z uwagi na konstrukcję przestępstwa i wykroczenia konieczne jest bowiem ustalenie wysokości uszczerbku wywołanego przez niszczenie, uszkodzenie lub uczynienie rzeczy niezdatną do użytku. Przepis art. 124 § 1 k.w. wyraźnie wskazuje bowiem, że granicą między występkiem, a wykroczeniem uszkodzenia rzeczy jest **wysokość szkody**, która nie

przekracza 500 zł.
Należy podkreślić,
że przepis art.
124 § 1 k.w.
nie posługuje się
pojęciem wartości
rzeczy, lecz
terminem „szkoda”.
Przesądza to, że
wysokość szkody,
nie zaś wartość
uszkodzonej rzeczy,
decyduje o
kwalifikacji
zachowania sprawcy
jako przestępstwa
lub też wykroczenia
(wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
22.10.1998 r., sygn.
III KKN 146/97).
Szkoda to w
tym wypadku nie
innego, jak różnica
między wartością
rzeczy przed i po
zniszczeniu,
uszkodzeniu lub
uczynieniu jej
niezdatną do użytku.
Inaczej to samo
ujmując, jest to koszt
przywrócenia stanu
sprzed popełnienia
czynu zabronionego
(wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
6 lutego 2018
r., sygn. II KK
317/17). Nie sposób
zatem zaaprobować
twierdzenia
apelującego, że
oskarżony winien
opowiadać jedynie
do wysokości
wartości
poszczególnych
składników
zniszczonych paneli

(ewentualnie ich sumy). W świetle powyższego nie można przyjąć, jak chce tego obrońca, że rozmiar szkody zamyka się jedynie kwotą odpowiadającą wartości zniszczonych taśm osłonowych. Poza uwagą skarżącego pozostało zaś to, że w trakcie zrywania taśm doszło także do zniszczenia samych przęseł, co z kolei wymagało kompleksowej naprawy tej części ogrodzenia, a to łączyło się nie tylko z koniecznością zakupu taśm osłonowych, ale całych niepogiętych paneli, a także innych elementów koniecznych do ich montażu oraz kosztami wykonania naprawy ogrodzenia, w tym koniecznością demontażu słupków ogrodzeniowych i ponownego ich zamontowania.

Sąd I instancji dokonał zatem prawidłowej wyceny szkody w oparciu o przedstawioną przez pokrzywdzonego wycenę (zamówienie od klienta (...)) k. 11). Nie ulega wątpliwości,

że wycena powinna być jak najbardziej obiektywna, ale jak wskazano powyżej, winna też odnosić się do stanu uszkodzonej rzeczy sprzed zaistnienia szkody i obejmować wszystkie koszty związane z przywróceniem stanu poprzedniego ogrodzenia.

Przedstawiona przez pokrzywdzonego wycena obejmowała pełen kosztorys, a nadto została wykonana przez firmę, która uprzednio montowała ogrodzenie na posesji pokrzywdzonego.

Brak jest zatem podstaw do tego, aby kwestionować tę wycenę tylko z tego powodu, że została ona przedstawiona przez pokrzywdzonego.

Naturalną wręcz rzeczą było, że pokrzywdzony do tej firmy zwrócił się o wycenę napraw i z usług tej firmy chciał skorzystać. Nie należy też zapominać, że sam oskarżony z tą właśnie firmą prowadził rozmowy w sprawie naprawy uszkodzonego ogrodzenia. W tej sytuacji

kwestionowanie kosztów naprawy ogrodzenia, a tym samym powstałej szkody uznać należało za niezasadne. Skoro pokrzywdzony w sposób w pełni wiarygodny, przedstawiając stosowną wycenę z firmy montującej wcześniej ogrodzenie na jego posesji, udokumentował koszt jego naprawy, a wyliczona w ten sposób kwota w żadnej mierze nie budzi wątpliwości (wyliczenia dokonał podmiot zawodowo zajmujący się tego typu pracami), to brak było podstaw przemawiających za potrzebą dopuszczenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy budowlanego na okoliczność ustalenia wysokości szkody. Przede wszystkim wskazać należy, że Sąd może dopuścić, na mocy art. 193 § 1 k.p.k., dowód z opinii biegłego, jeżeli stwierdzenie okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy wymaga wiadomości

specjalnych. Z
powyższego wnika
zatem, że
konieczność
dopuszczenia opinii
biegłego
rzeczoznawcy
wystąpić może
wtedy, gdy
udokumentowana
kwota szkód rodzi
uzasadnione
podejrzenia, co do
jej prawdziwości
lub jej oszacowanie
niewątpliwie
wymaga wiadomości
specjalnych. Jeżeli
natomiast zakres
szkód da się
określić w sposób
niewątpliwy w
oparciu o dowody
zebrane w sprawie,
to powołanie
biegłego uznać
należy za zbędne.
Słusznie zatem Sąd
I instancji na
rozprawie w dniu
11 maja 2022r.
oddalił wniosek
dowodowy obrońcy
oskarżonego w tym
zakresie uznając,
że w sposób
oczywisty zmierza
on do przedłużenia
postępowania. Z
tożsamy powodów
ponowiony w
postępowaniu
odwoławczym
wniosek o
dopuszczenie tego
dowodu został
oddalany przez Sąd
odwoławczy. W
kontekście
poczynionych wyżej

uwag za bezzasadny
uznać zatem
należało zarzut
apelującego
dotyczący obrazy
przepisów art. 193 §
1 k.p.k. w zw. z art.
366 § 1 k.p.k., która
polegać miała na
nieprzeprowadzeniu
dowodu z opinii
biegłego
rzeczoznawcy
budowlanego na
okoliczność
ustalenia wysokości
szkody i to poprzez
wykazanie wartości
poszczególnych
elementów, z
których składa się
poszczególne panele.
Nie polega przy
tym na prawdzie,
że przyjęto jako
wartość szkody
wartość ogrodzenia
(vide uzasadnienie
wniosku, k. 169).

Na uwzględnienie
nie zasługiwał także
podniesiony w toku
rozprawy
odwoławczej zarzut
dotyczący brak
dokonania przez Sąd
I instancji ustaleń
strony podmiotowej
zarzucanego
oskarżonemu
przestępstwa.

Przede wszystkim
wskazać należy, że
przestępstwo z art.
288 § 1 k.k. może
być popełnione tylko
umyślnie. Przepis
ten nie penalizuje
bowiem

nieumyślnego zniszczenia, uszkodzenia lub uczynienia rzeczy niezdatną do użytku. W takim przypadku doszłoby jedynie do deliktu cywilnego, który stanowiłby podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej. Ponadto zauważyć należy, że już z samego opisu czynu wynika wprost, że oskarżony poprzez wyrwanie z dwóch przęseł górnych taśm osłonowych działał z bezpośrednim zamiarem zniszczenia tych przęseł. Zachowanie oskarżonego nie było przypadkowe i nie wynikało z naruszenia reguł ostrożności, ale było celowym działaniem, po to aby wyrządzić szkodę w mieniu pokrzywdzonego, co przesadza o jego umyślności. Trudno uwierzyć, że tego typu zniszczeń dokonałby „niechcący”, tj. nie mając zamiaru zniszczenia, dokonałby tego na skutek niezachowania reguł ostrożności wymaganych w danych okolicznościach

<p>mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć. Deklarowany stan nietrzeźwości nie stanowi tu bowiem przesłanki, która ową nieumyślność mogłaby uzasadniać, zwłaszcza jeśli uwzględni się zarejestrowany sposób działania.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Obrońca oskarżonego w pisemnej apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku co do istoty sprawy, przez zakwalifikowanie przypisanego oskarżonemu czynu jako wykroczenia z art. 124 § 1 k.w.</p> <p>Na rozprawie odwoławczej obrońca oskarżonego wniósł o uniewinnienie oraz alternatywnie o uchylenie zaskarżonego wyroku celem ustalenia strony podmiotowej przestępstwa, ponieważ w tym zakresie sąd rejonowy ustaleń nie poczynił.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>	
<p>Uznanie wniosków obrońcy oskarżonego za niezasadne było konsekwencją przedstawionej wyżej oceny zarzutów apelacyjnych, które nie mogły doprowadzić do wskazanych we wnioskach zmian. Nieskuteczne są także wnioski alternatywne, bowiem sprawstwo oskarżonego jest niewątpliwe, a przesłanki uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, określone w art. 437§2 k.p.k. nie wystąpiły. Apelujący nie wskazał także takich podstaw.</p>	
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21 pkt I – V części rozstrzygającej	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Za utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy przemawiały wyniki oceny zarzutów podniesionych w apelacji. Sąd II instancji podziela ustalenia Sądu orzekającego zarówno w zakresie stanu faktycznego sprawy, jak i dokonanej jego oceny na płaszczyźnie	

<p>prawnokarnej, w tym także wymierzonej sprawiedliwej kary pozbawienia wolności. Nie można bowiem pominąć uprzednie karalności D. J., co słusznie dostrzegł i podniósł Sąd meriti, wymierzając karę.</p>			
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	

	nowo przewodu w całości		
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II i III	<p>Na podstawie § 11 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 11 ust. 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z art. 627 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., zasądzono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwotę 840 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z udziałem jego pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.</p> <p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze rozstrzygnięto na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., a w oparciu o przepis art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzono oskarżonemu opłatę w wysokości 120 zł.</p>	
7. PODPIS		

SSO Agnieszka Połyniak	
---------------------------	--

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 11 maja 2022r. w sprawie sygn. akt II K 1674/21		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana